

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VI me, 1480

In die animar[um] ... sermonis lxxiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

pugnauerūt. de quibz vīrg. h. manēt ob pīaz pugnādo vult
nera passi. i. mltitudo eoz fm semisū. Sz aditendū qd idē regimū
supi9 attributū ē merito aplīco. ex qd dat intelligi aplos et mar
tires eiusdē ēē pīmū. lz illd diūsimode asēqnt. aplīs em debet qz
remūcauerūt cūdis mūdānis. martīribz vero. qz etiā abnegauē
rūt seipsoz. R. Sequit nona beatitudo que doctoꝝ ē. de qbz
vīrg. h. sūt pīj vates et pīxbe digna locuti. qz describit meritū
pīpūū. dnt aut veritatē pīdicare. q. triplex ē. s. iusticie. doctrine.
et vite. q. veritatē et si repugnat hoīes. nllaten9 tñ dnt obmit
tē. vñ dic. bñ eritis cū maledixerint vob hoīes: blasphemātes
.s. et mala impcantes pīp veritatē iusticie denūciatā. Amos. 5.
odio habuerūt corripientē in porta et loqntē pīfēde ab hōiati sē
h. nihil ad doctozes de huiusmodi maledictionibz. dic em pī.
malebīdīat illi et tu bñdīcas: et pīsecuti vos fuerint: pīp verita
tē fidei et doctrine. sic quidā heretici pīsecuti sūt fideles doctozes.
et dixerint oē malū adūsū voꝝ. pīp veritatē vite. vītā doctoꝝ in
famātes falso. vñ subdit: mētētes: sic de xpo dēm ē. ecce hō ve
rax et potator: publicanoꝝ et pīcoꝝ amīc9: pīp me: ecce cā qre
supdca hnt meritū. qz pīp xpm h. tollerāt. pī. pīp te sustinui. itē
hui9 vero meriti duplicē tāgit bītudīnē. vñā in spe. alterā in re
de pīma dic: gaudete: interī9: et exultate: exteri9: in illa die: lz
adūsitas noī. pīpitas vero diei pīpēt. tñ felicitas sēli poti9 no
cū. adūsitas vero diei assīlat. qm pīpitas mōi obnubilat mentē
et ad noīē deduat pīpetuā. Sz eā adūsitas sēli pīp xpm tollera
ta dies ē. qz veratio dat intellēdū. et ad lucē pīducit eīnitatē.
Secda bītudo ē rei. de q. subdit: qm merces vīra copiosa ē in cel
si merces g. iusta. si vīra g. pīpīa. si copiosa g. pleā bonitate. si in
cel g. secura eīnitatē. Illa bītudo iusticiā hz mercedis. mat. 28.
voca oparios et redde ill mercedē suā. isa. 62. ecce merces ei9 cū
eo. a op9 illi9 corā illo. Itē h. solū bonū ē scōꝝ qd nēo ab ill au
ferre poterat. h. merces copiose bonitatis ē. cui nullū bonū defīc
tū oē malū abē. gen. 15. ego pīctoz tu9 et merces tua mag. mi
mis. h. merces seure sublimitatis ē. vbi n. erugo n. timea demo
līt. at nec fures effodiūt nec furant. Rogemus g. deū itē.

In die animaz. pīma ps sermonis. lxxiii

Agne qd dat mihi pī itē. Jo. 6. Amatores
vite pīntis vītā aliā nō spantes mortē fugiūt quā
tñ vitare nō pnt vt dnt velut sinē omniū terribi
lū. sed vt dic amb. li. de bo. mortis. nō ipsa mors
terribil est. sed opinio de morte. quaz vnusquisqz
p suo interpretatur affēdū aut p sua dīscientia pho: rescit. quin
potius morte vītā renouatur. qd oīdit euangelium pīsentis

Sermo

tria. vbi tria tangunt. p̄rio securitatē terminus. q̄ morte acquirūt.
 secūdo resurrectionis mun⁹ q̄ corpi dedit. ibi. q̄ descēdi de ce-
 lo. tercio diuinitatē aspect⁹ qui aīe tribuit. ibi. h̄c est em̄ vo. &c.
 Ergo euangeliū ostēdit mortē non ēē timendā p̄pter illa tria.
 p̄pter q̄ hoīes eā abhorēt. timēt ei mortē q̄ nesciūt q̄ ituri sint
 sed x̄ps dicit ad se venturos. timēt p̄pter resolutionē corpis sed
 x̄ps reformationē p̄mittit. metuūt vitā aīe intēre cū corpe. h̄
 x̄ps vitā eternā in sui visione denūciat. mortē igit̄ potius p̄fū-
 mur q̄ deficim⁹. nō igit̄ metuenda ē tanq̄ finis terribiliū. Cir-
 ca p̄mū cōsiderādū. q̄ x̄ps semetipsū dicit ēē terminū aīaz. ex h̄
 sc̄lo t̄nscūtū. vt secū⁹ hinc t̄nscam⁹. vñ an̄b. Intrepide p̄ga-
 m⁹ ad redēptorē n̄m iesū. intrepide ad patriarchaz cōsiliū. in-
 trepide ad abraā patrē n̄m. cū dies aduenerit p̄fūscam⁹. Intre-
 pide p̄gam⁹ ad illū sanctorū cētū institorūq̄ aduentū. in q̄ t̄nscu-
 tria nob̄ cōsiderāda occurrūt. p̄mū q̄ fidelīū aīe sūt p̄mū donū
 x̄po datū et h̄ est. **B** Omne q̄ dat mihi p̄r: scdm̄ q̄ earūde
 aīaz se dicit terminū: ad me veniet. terciū q̄ ipsaz se dicit lo-
 cū susceptiū: et eū qui venit ad me nō nūc foras: om̄s igit̄ si
 delū aīe x̄po sūt date. ad eū deducē. ab ipso recepte. date sunt
 aut̄ illi a p̄re. jo. 18. tui erāt et mihi eos dedisti. et mat. 11. oīa
 mihi tradita sūt a p̄re meo. h̄ est p̄ciosus thesaurus q̄ diabolu
 postulat. gen. 14. da mihi aīas cetera tolle tibi. Sed potius ele-
 git̄ de⁹ p̄r eas tradere filio. q̄ ab eo create. ex ipso vīnūt. in ip-
 so subsistūt. ad ipsū tendūt. p̄ ipsū redimunt. de p̄mo iob. 33. ec-
 ce me sic et te fecit de⁹. de tercio gen. 2. inspirauit in facie eius spi-
 raculū vite &c. de tercio et q̄rto in act. apo. in ipso vīnūt moue-
 mur et sum⁹. de q̄nto mar. 20. Venit fili⁹ hoīs dare aīam suā
 redēptionē. p̄ mltis. et q̄ t̄m iuris h̄z fili⁹ in aīabz fidelīū iō di-
 cit eze. 18. ecce om̄s aīe mee sūt vt aīa p̄ris. ita et aīa filij mea
 ē. secūdo q̄ datū est filio ad ipsū puenit. vñ dicit. ad me veniet
 z cor. 5. om̄s nos manifestari optet aīi tribunal x̄pi. vt recipiat
 vnusquisq̄ p̄p̄ia corpis put gessit. siue bonū siue malū. C et
 nō q̄ dispositionē optet p̄cedere hūc aduentū vt ad sint aīe ce-
 lestis cōplationis. pedes recte affectōnis. man⁹ pie opationis.
 lāpades ardētes clare intētionis. ephē. 5. vt filij luce abulate. q̄
 sic p̄paratus ē secure audit illā vocē. mat. 25. ecce sp̄sū venit.
 exire obuiā ei. exire obuiā est exire corpus istd moriēdo. tali at̄
 t̄nscu oīs aīa venit ad x̄pm. et impossibile ē venire ad x̄pm n̄ mo-
 riam⁹. p̄s. p̄pter te mortificam⁹ tota die. et ap̄s. capio dissolui &
 ēē cū x̄po. Et nō q̄ istud venire ē t̄nscus. p̄s. t̄nscu i locū tab-
 nacli admirabil̄ &c. Itē istd venire ē cūti ad suā requiē nā h̄vi-
 uēdo alit̄ aīa. p̄s. Conūtere aīa mea in requiē tuā &c. Itē istud

venire ē viuificari. ita q̄ morte viuūt potius q̄ mors acquirat.
 Jo. 5. In iudiciū venit sed tñsiet a morte in vitā. Itē istud veire
 ē gaudere. ps. Venietes veniet cū exul. Itē. Istud venire ē omnē
 carnalitātē finiri. gen. 7. finis vniūse carnis venit corā me. fi
 nis vniūse carnis mors ē que corā deo venit cū finita carnis aia
 pura vita viuens deo pñtat. ¶ Itē nota quis sit hui⁹ aduē
 tus terminus. xps videlz qui dicit ad me veniet. ad ipsū em̄ ten
 dūt aīe sic ad locū in q̄ quiescāt. Xu. 1. asel. fediisti nos dñe ad
 te. et inq̄etū est cor nrm̄. donec quiescat in te. ps. In pace in id
 ipsū. Xu. 9. asel. D in pace. o in idipsū. o qui dixit. dormiaz
 et somnū capiā. Itē ad ipsū tendūt sic esurientes ad suanē cibū
 Mat. 11. Venite ad me om̄s qui laboratis. Itē. ad me cibū. Eccl.
 2. 4. Spūs meus sup mel dulcē. hreditas mea sup mel et fauē.
 Itē ad ipsū tendūt. sic sitientes ad fontē. ps. Sitivit aia mea ad
 deū. Jo. Si quis sitit. veniat et bibat. et de ventre eius fluēt
 aq̄ viue. Itē ad ipsū venient sic aspiciētes ad lucē vitales. ps.
 Apud te ē fons vite. Itē. ipse em̄ est elysos. vbi h̄m virgil. sedes
 sūt beatorū. largior h̄ campus ether et lumie vestit. purpureo.
 solēq̄ suū sideranorūt. Itē ad ipsū veniūt sic pegrini ad patriā
 q̄ diu etem̄ hic viuim⁹ pegrinari a dño. sed moriendo venim⁹
 ad ipsū qui felix ē patriā nra. vbi viuoz regio. de qua ps. Pla
 cebo dño in regione viuoz. quā patriā describit Xim. li. de bo.
 mo. dices. Ibimus eo vbi paradus locūditatis ē. vbi adaz qui
 inuadit in latrones nescit iaz vulnera sua flere. vbi et latro ipse
 regni sortio gratulat. vbi nulle nubes. nulla tonitrua. nulle
 torulcationes. nulla ventoꝝ poella. nec tenebre. nec vesp. nec
 estas. nec hiems vices variabūt tpm̄. nō frigus. nō grandis. nō
 pluuie. nō solis istius erit vsus aut lune. nec stellaz globi. sed
 sola dei claritas refulgebit. Tercio q̄ ad xpm̄ puenit nō eiāt.
 sed amicabilē suscipit. vñ dicit. nō etiā foras. extra ipsū qui ē
 male illi est. et qui cū ipso est male illi ē nō p̄. hinc ad dāna
 tos dicit. Discedite a me maledicti. Apo. 22. foris aut canes et
 venifici et ipudici et hoīde et idol seruientes. et oīs q̄ amat et fa
 cit mendaciū. q̄le bonū vero sit cōtra ipsū dicit iob. 12. Pone
 me dñe iuxta te. qm̄ in ipso salus ē et pditionez glia et miserā
 auxiliū et adūsā. spes boni et maliciā. ps. In deo salutare meū. et
 gloria mea. Meminē aut eiāt xps. qm̄ potius om̄s fideles reci
 pit. pmo quidez rōne imēse capacitatis q̄ capax ē oīm. iob. 11
 exaltior celo ē. profundior iferno. lōgior terra. et latior mari. isa.
 50. Ecce man⁹ dñi non ē abbreviata vt saluare neqat. Itē om̄s
 recipit ex bñplacito sue voluntatē. Jo. 10. P̄ quos dedisti mihi

Sermo

uolo ut ubi sū ego et illi sint. puer. 8. Delitiae mee sūt p̄e cū fili
is hoīm. Itē omēs recipit ex vigore sue p̄tatis. q̄ nemo p̄t illi
rape quē assumē voluerit. Jo. 10. Nō rapiet eas quisq̄ de ma-
nu mea. &c.

Secunda pars.

Secūdo cū dicit. q̄ descēdi de celo. &c. tangit corpis n̄ri
futura repatio. Et tria facit. p̄mittit em̄ volūtatis di-
uine executio q̄ volūtas cā est efficiēs n̄re repationis
q̄ descēdi de celo: assumēs mortalitatē ⁊ vitā tribuēs
ecce mirabile cōmertiū negotiationis celestis q̄ mortis p̄cio ven-
didit vitā. sic autē descēdit de celo. q̄ celū ipsū nō deseruit. sic ip-
se dicit Jo. 3. Qui de celo descēdit filius hoīs ē qui ī celo ē. et sap-
18. et vsq̄ ad celū attingebat. Itās in t̄ra posita origine n̄re re-
pationis. q̄ de cel remouet cām extraneā: nō ut faciā volūtātē
meā: sed loquit̄ de volūtate diuina. t̄c filius nō habet volūtātē
nisi eā que p̄ris ē. quoz em̄ eadē est suba. eoz ē etiā eadē vo-
lūtas. nō facit igit̄ x̄ps iuxta volūtātē suā. suā p̄p̄iā. q̄ volun-
tas diuina ē illi cōis p̄ri et sp̄ūsan. si vero intelligat̄ de volūtate
hūana. q̄ alia ē potētiāliē diuine volūtati. t̄c in p̄posito reformat
x̄ps n̄ra corpa h̄m volūtātē suā dupl̄r. p̄mo quidē qm̄ ex quo-
dā hūanitatīs affectu nōllet hoīs ēē mortuuros. p̄ quibz et ip-
se mortuus ē. et sic nō esset ill̄ repatio resurrectōis n̄cia. talē ef-
fectū suūp̄ius hēbat apl̄s. d. 2. cor. 5. Melius expoliari corpe
sed sup̄indui ut absorbeat̄ q̄ mortale ē a vitā. tales etiā affectū
dicit amb. fuisse in x̄po cū dixit. tristis ē aīa mea &c. tristis inq̄t.
q̄ statutū erat hoībz mori. sed nō vult x̄ps hāc volūtātē facere
hūani affectus. sed potius vlt̄ nos omēs mori ut leuābāt resur-
rectō. nō em̄ virescit granū frumētī. nec in fructū multiplicat̄.
nisi prius mortuū fuerit. 1. cor. 15. q̄ tu seminas nō viuificat nisi
prius moriat̄. Secūdo hoc p̄t intelligi al̄r de voluntate hūana. ut
oñdat̄ q̄ nō sit cā sufficiēs n̄re resurrectōis. 13. em̄ x̄ps hāc vo-
lūtate velit nos resurrecturos. nō tñ vigore huius volūtatis re-
surgem⁹. sed vigore volūtatis diuini. de qua p̄s. Omnia que-
cūq̄ volu. &c. q̄ oñdit saluator Jo. 5. venit hora et nūc est qm̄
mortui audiet̄ vocē filij dei. ⁊ q̄ audierūt viuet ⁊ infra. nō que-
ro inq̄t volūtātē. sed volūtātē meā eius &c. iō remota cā resurre-
ctōis extranea sufficientē cām assignat: sed volūtātē eius qui
misit me: misit p̄r filiū in mūdū. ut mūdū sanaret egrotū et re-
suscitaret mortuū. hic ē nou⁹ medicus q̄ sanat et viuificat. qm̄
p̄ris et filij eadē est volūtas diuina. iō q̄ voluit p̄r fili⁹ adiple-
uit. Jo. 5. Sic p̄r suscitāt mortuos ⁊ viuificat sic fili⁹ q̄s vlt̄ vi-
uificat. If. Secūdo ponit inteḡ hoīs repatio: hēc ē volūtas ei⁹ q̄

misit me patris ut omne qđ dedit mihi nō perdā ex eo: dedit
 pater filio nō tm̄ aīas gloriādas. sed etiā corpa reformāda.
 hō em̄ filius ē. ideo utrūq; hōis illi am̄sit repandū. q. d. cū sis
 hō nōstū quid expediat hōi. ideo ipsius tibi trado curā. psal. ad
 te oīs caro veniet. Nihil aut̄ oīs fidel̄ moriēdo p̄dit. sed totū est
 diligenti custodia seruātū. a primo quidē nullus fidel̄ quantū
 cūq; abiectus et minimus p̄dit. Mat. 17. Nō est voluntas aī
 patrē vestz qui in cel̄ est. ut pereat vnus de pusill̄ istis. Itē nec
 aliquid corp̄is eius p̄det quantūcūq; sit dispersū membratim
 aut redactū in cineres. Vñ psal. Custodit dñs oīa ossa eozz. itē.
 imo capillos capitis p̄mittit xps nō pituros. mat. 10. et lu. 21
 Vestri cā pili capitis oīs nūati sūt. a capillus de capite vestro
 nō pibit. Itē nō pibit aliquis vigor vel dec̄ cor̄is. qñ poti⁹
 angebit. et si aliquis habuerit defectū repabit. phi. 3. Saluato
 rē expectamus dñm nrm̄. et nō pibit aliquid sube vel viriū
 aīe. Mat. 10. Qui p̄diderit animā suā p̄pter me moriēdo inue
 niet eā. Itē nlla virtus. nec aliquis dec̄ cor̄is ipsius pibit. sed au
 gebit. Mat. 25. Dī hñti dabit. et habūdabit. Itē nihil bonoz
 p̄ntis vite p̄det. nec suba. nec p̄pinq. Mat. 19. Dis qui reliq̄rit
 domū vel fratres aut sorores. vñq; possidebit. Et Tercio dī
 at. qđ ad se p̄tineat corp̄is resurrectio: sed resuscitē illd̄ in nouis
 simo die: Dam. 10. li. c. vi. dicit. qđ resurrectio ē secūda eius qđ
 cecidit resurrectio. vñ qz aīa imortal̄ soli corpi corrupto dūenit re
 surrectio. Resurrectio igit̄ est copulatio rursus anime et corp̄is
 Tria igit̄ nob̄ occurrūt cōsiderāda. Primū an resurrectio sit pos
 sibilis. hoc aut̄ dubiū esse nō debet. scriptura attestante. xpo p
 mittente. et exēplo resurrectionis apparente. Adducit aut̄ gre
 multa exempla sup̄ eze. ome. 20. primū. qz deus amplitudinez
 cel̄. molē ter. re. abissus aquaz. oīa que in mūdo sūt. a ipsos an
 gelos creauit ex nihilo. si aut̄ ex nihilo fecit. ḡ multo āplius ex
 puluere nra poterit corpa reparare. Itē sol quotidie occidēdo mor
 rit̄ ocul̄ quotidie etiā resurgit. stelle mane occidūt. vesp̄e resur
 gūt. arbores qđ estiuo tpe plenas videmus foliis et fructibz. hi
 eme vident̄ mortue. rursus verno tpe viuūt. Quid igit̄ dubiū
 hoc futūz in nob̄ qđ in elemētis adūtimus. Secūdo adūtendū
 qz hui⁹ resurrectionis xps se dicit auctorē: sed resuscitē. 1. tes. 4. Itē
 dñs in iussu a i vocē archāgeli i tuba dei descēder de celo. et mor
 tui qđ in xpo sūt. resurgent p̄mi. qz em̄ est resurrectio et vita. qđ
 p̄mus mortuus ē a resurrexit. iō sibi dūenit alios resuscitare. Jo
 5. Sic habet p̄ vitā in semetipso. sic dedit et filio vitā habere
 in semetipso. et ideo mortuos potest viuificare tanq̄ fontana vi

Sermo

te. psal. Apud te ē fons vite. ¶ Tercio huius resurrectionis
tps assignat: in nouissimo die: tps resurrectionis diei noīe sigi-
ficauit. qm̄ tunc nulla vox erint aplius. vñ dicit Apoc. 21. ¶ Il-
lū aut dicit ē nouissimū anteq̄ oīs dies et postq̄ nullus erit-
de quo osee. 6. Viuificabit nos post duos dies. in tertia die sus-
citabit nos. primus dies ē natiuitatē vniuscuiusq̄. secundus ē
mortē. tertius vero ē iudicij. quo die suscitabim̄. Qñ vero dies
ille venturus sit ipse solus nouit qui creator est tps. Zach. 14.
Erit dies vna q̄ nota est dño. nō dies nec nox. et in tpe vespi
erit lux. hūc diē dñs dicit ē notū. Mat. 24. De die aut illo n-
hora nemo scit. nec angeli celoꝝ. nisi solus pater. Itē dicit q̄ di-
es ille nō erit dies nec nox. dies em̄ naturalis ex die artificiali
et nocte stat. sed ille dies nouissimus neq̄ diē artificialē habe-
bit neq̄ noctē. Itē dicit q̄ in tpe vespi erit lux. q̄ in vespa. id ē
sine pñtis seculi lux erit absq̄ nocte. Job. 11. Quasi meridianus
fulgor: surget tibi ad vesp̄am etc. Tercia pars.

¶ Er̄o cū dicit h̄c est em̄ voluntas etc. pmittit fidelibz
deitātē aspectus. qui ē vita eterna. Et tria facit. Prio
cōdit hoc ē diuine voluntatē. vñ dicit: h̄c est em̄ vo-
lūtas patris mei qui misit me: 1. thi. 2. Vult oīs ho-
mines saluos fieri. et ad cognitionē veritatis venire. imo ppter
rea pater filiū misit in mundū. nō vt iudicet mundū. sed vt sal-
uet mundus p ipsū. sic dicit Jo. 3. Secūdo ponit qūo diuina vo-
lūtas statuerit nos ēē beatos quantū ad aīam ptinet: vt oīs
qui videt filiū et credit in eū habeat vitā eternā: vita eterna ē
ex fide et visione filij. sed different. nā credere ē meritū ipsius vi-
te. sed videre filiū est ipsa vita eterna. De prima dicit iob. 20.
Nec aut scripta sunt vt credatis. q̄ ih̄sus ē filius dei. et vt cre-
dentes vitam habeatis. Q̄ aut visio sit beatitudo dicit Jo. 18.
Nec ē vita eterna. vt cognoscāt te solū deū vcz etc. igit̄ qui cre-
dit in filiū meret̄ vitā eternā. qui aut eundē videt filiū ille ha-
bet vitā. Et attende q̄ non ē mīz si filius prestat sua visione
vitā eternā. ipse em̄ deus ē. Jo. 14. Creditis inquit in deū. et in
me credite. et rursus qui videt me. videt et patrē meū. Si igit̄
dei filius ē. deus vero ē summū bonū. et in visione summi boni
consistit felicitas beatitudis. seq̄ns ē q̄ qui videt filiū est beatus
vñ Amō. Videat aīa illd bonū ex quo pēdent oīa. ipm̄ aut ex
nullo. q̄ eo viuūt et itelledū accipit. vitē em̄ fons ē summū il-
lud bonū. cuius nobis accendit caritas et desiderū. cui appropi-
quare et mulceri voluptas ē. q̄ ei qui nō vidit desiderio ē. et qui
videt iest. adeoq̄ alia vniūsa despiciet h̄ vno mulcet et delectat.

lxxiii

Si quis igitur puz illud et incorporeū summū illud videre mē-
ruit. q. habet aliud quod desideret. nō regna. nō facultates. nō
honores. nō gloriā. nō potestates. illis em̄ uti nihil beatitudinis
est. hoc autē uti beatū est. Tercio addit. de beatitudine corpis
Et ego resuscitabo eū in nouissimo die: om̄s quidē resurgemus
dicit ap̄ls. sed nō om̄s immutabim̄. g. distinctio erit resurgenti-
um. que tangit Dani. 12. Multi de his qui dormiūt in puluere
terre euigilabūt. alij in vitā eternā. alij in opprobriū ut videāt
semp. hoc idē dicit saluator. Jo. 5. Proeident qui bona fecerunt
in resurrectionē vitę. qui vero mala in resurrectionē iudicij. Re-
surgent corpora damnatorū. ut sortes sint in pena p̄p̄is ani-
mabo qui bō fuerunt sortes in culpa. sed corpora iustorū p̄p̄is
glorificatis diungent animabo. ut et ipsa beatificent immortalit-
ate. claritate. subtilitate. agilitate. decore. vigore. honore. et p̄-
petuo corporis aspectu. et fulgore. ut dicant illud gen. 32. Vi-
di dñm facie ad faciem et salua facta est aīa mea. et illud Job. 42.
Auditu auris audiui te. nūc autē oculus meus videt te. etc.

Dominica vicesima post Penthecostes.

Prima pars sermonis lxxiii.

Rat quidā regulus. cuius filius infirmabat ca-
pharnaū etc. Jo. 4. Consuetū est apud seculares.
cū egrotant post remedia vana medicorū vltimo
ad deū recurrere. iā de salute dubitantes. p̄sal. Cū
occideret eos. querebant eū. Hoc iste regulus fe-
cisse legit. qui p̄ filij salute. deficiente humano auxilio. xpm ro-
gavit. ideo ipsius infidelitas merito fuit reprehensibil. cū in
cūctis añ oīa diuinū sit implorandū auxiliū. Tria igitur tangunt in
p̄nti euangelio. Primo reguli supplicatio p̄ filij salute. Secundo
xpi reprehensio. p̄ ipsius incredulitate. ibi. nisi signa. Tercio bñfi-
cij impetratio sola xpi benignitate ibi. iam autē eo. Circa primū
tria tangunt. premitit additio infirmitatis quadruplex. prima
caritatis. qz filius. secūda nobilitatis. qz filius reguli. tertia in-
firmitatis. qz infirmabat. X Quarto famose ciuitatis. qz in
capharnaū. et hoc est: Erat quidā regulus: dicit autē regulus.
puus rex. nō legimus autē tūc t̄pis fuisse regē in galilea. nisi he-
rodē antipā. filiū magni herodis. forte autē aliquis sub eo admi-
nistrabat negocia regni. qui hoc loco regulus. id ē puus rex ap-
pellat: cuius filius infirmabat: indidit deus cuilibet aīali natu-
ralē amorē ad filios. qz intantus erat ut nolint hōies filios añ-
se mori. sed potius cupiant eos habere sup̄stites. Et nota qz mā-
gis diligunt p̄ntes filios suos. q̄ diligunt ab eis. et hoc p̄pter